

בית משפט השלום לתעבורה ברמלה

תת"ע 5527-07 מ.י. לשכת תביעות תעבורה שפלה נ' רותם

בפני שופטת לאה שלזינגר שמאי
בעניין: מ"י לשכת תביעות תעבורה שפלה

המאשימה

נגד

רותם

הנאשמת

הכרעת-דין

אקדים ואומר כי החלטתי לזכות את הנאשמת.

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לתקנה 62 (3) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. עפ"י הנטען בהזמנה לדין וכתב אישום – בתאריך 16.08.07 שעה 02:20 בערך, נהגה הנאשמת בשכרות ברכב מ.ר. 8475624 בכביש 412 לצפון, כשבגופה נמצא ריכוז אלכוהול של 290 מק"ג בליטר אויר נשוף.
3. בהקראה טען ב"כ הנאשמת: "כופר באשמה, בחוקיות החליך, בתקינות המכשיר, בכשרות ממצאי הינשוף".
4. בישיבת ההוכחות העידו מטעם המאשימה השוטר עורך הדו"ח, פרנסיס ניר עת/1 וקמחי שי עת/2 שהיה מפעיל הינשוף. מטעם החגנה לא הובאו ראיות כלשהן.
5. האם הנאשמת נהגה בשכרות?
הנאשמת כפרה בין היתר בתקינות מכשיר הינשוף. התביעה לא הביאה ראיה כלשהי לתקינות המכשיר ולא העיד טכנאי ממעבדת מכשור ואכיפה (ר' פרוטוקול מיום 08/11/11). לפיכך, לא ניתן להסתמך על בדיקת הנשיפה, הואיל וריכוז האלכוהול שנמצא בגופה של הנאשמת עומד על 290 מק"ג, שהוא על סף רף האכיפה, הרי במקרה דנן, תקירת המומחה לתקינות הינשוף אמורה היתה להיות קריטית ומכרעת לשאלת אשמתה של הנאשמת. בהעדר עדות כזאת, אינני יכולה להיות משוכנעת ברמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי, כי ריכוז האלכוהול שנמדד אצל הנאשמת מגיע לכדי ביצוע העבירה.

האם ניתן לקבוע כי הנאשמת נהגה בשכרות על סמך בדיקת המאפיינים?

עת/1 העיד, כי עצר את רכב הנאשמת לבדיקה באופן אקראי במחסום משטרוני ביציאה מאזור התעשייה. העד אישר, כי הוא ערך את טופס בדיקת המאפיינים (ת/1) ודו"ח עיכוב (ת/2). בעדותו סיפר העד, כי הנאשמת הודתה שהיא שתתה כוס אחת של משקה משכר טרם נהיגתה. את בדיקת המאפיינים ביצעה

בית משפט השלום לתעבורה ברמלה

תה"ע 5527-07 מ.י. לשכת תביעות תעבורה שפלה נ' רותם

הנאשמת בהצלחה. הופעתה הייתה מסודרת והתנהגותה הייתה עליזה. העד לא סימן בטופס האם נדף מפי הנאשמת ריח אלכוהול וחיווה דעתו, כי הנאשמת תחת השפעת אלכוהול קלה. היינו, מבדיקת המאפיינים לא עולה כי הנאשמת נהגה בשכרות.

6. התביעה לא עתרה בעתירה חילונית להרשיע את הנאשמת בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. לפיכך, ובשים לב לבדיקות המאפיינים שהייתה תקינה לחלוטין, לא אעשה שימוש בסמכותי לפי סעיף 184 לחסד"פ.

למעלה מן הדרוש, אציין, כי גם לו עתרה לכך התביעה, לא הייתי נעתרת לעתירתה, שכן מהראיות שהובאו בפני, לא הובאה כל ראיה שהנאשמת נהגה תחת השפעת אלכוהול, למעט הודאתה, כי שתתה משקה משכר. אולם, אין בהודאה זו כדי להצביע על כך שאותו משקה השפיע על הנאשמת ועל אופן נהיגתה, במיוחד בשים לב לכך שבמשפט פלילי עסקינן, ולמעט התנהגותה "העליזה" של הנאשמת לא נפל כל דופי בהתנהגותה או בנהיגתה גם אליבא דעדי התביעה.

לפיכך, אני מזכה את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

7. בירורו של אישום זה התעכב עקב הדיון שהתנהל בבית המשפט בירושלים בהרכב של שלושה שופטים בפרשת עוזרי תת 11893-07 ולאחר מכן בערעור בבית המשפט המחוזי עפ"ת 25457-04-10 בשאלת אמינות מכשיר הינשוף ובדיקת הנשיפה שמתבצעת באמצעותו וכפועל יוצא רף האכיפה של ריכוז האלכוהול בבדיקות אלה.

בהכרעת הדיון הנ"ל, היה תלוי גורלו של האישום בתיק זה וכתוצאה ממנו, מצאה התביעה לנכון להמשיך בהליך בתיק זה.

הדיון הקבוע ליום 15/12/2011 מבוטל.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ב, 30 נובמבר 2011, במעמד הצדדים.

עותק הכרעת הדין נמסרה לצדדים באולם.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת